

ZALECENIE RADY**z dnia 13 lipca 2018 r.****w sprawie krajowego programu reform Niemiec na 2018 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Niemcy programu stabilności na 2018 r.**

(2018/C 320/05)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽²⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 listopada 2017 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2018 r. Uwzględniła ona w należyтым stopniu Europejski filar praw socjalnych proklamowany przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w dniu 17 listopada 2017 r. Priorytety określone w rocznej analizie wzrostu gospodarczego zostały zatwierdzone przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniu 22 marca 2018 r. W dniu 22 listopada 2017 r. na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 Komisja przyjęła również sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym wskazała Niemcy jako jedno z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji. W tym samym dniu Komisja przyjęła również zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro, które zostało zatwierdzone przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniu 22 marca 2018 r. W dniu 14 maja 2018 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro ⁽³⁾ (zwane dalej „zaleceniem dla strefy euro”).
- (2) Jako państwo członkowskie, którego walutą jest euro, oraz ze względu na bliskie powiązania pomiędzy gospodarkami w unii gospodarczej i walutowej, Niemcy powinny zapewnić pełne i terminowe wdrożenie zalecenia dla strefy euro, co znajduje odzwierciedlenie w zaleceniach 1 i 2 poniżej.
- (3) Sprawozdanie krajowe za 2018 r. dotyczące Niemiec zostało opublikowane w dniu 7 marca 2018 r. Zawiera ono ocenę postępów Niemiec w realizacji zaleceń dla tego kraju przyjętych przez Radę w dniu 11 lipca 2017 r. ⁽⁴⁾, działań następczych podjętych w związku z zaleceniami dla tego kraju z poprzednich lat, a także postępów Niemiec w realizacji ich krajowych celów w ramach strategii „Europa 2020”. Sprawozdanie to objęło również szczegółową ocenę sytuacji przeprowadzoną na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, której wyniki także opublikowano w dniu 7 marca 2018 r. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że w Niemczech występują zakłócenia równowagi makroekonomicznej. W szczególności utrzymująca się wysoka

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.⁽³⁾ Dz.U. C 179 z 25.5.2018, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. C 261 z 9.8.2017, s. 1.

nadwyżka na rachunku obrotów bieżących ma skutki transgraniczne i odzwierciedla niski poziom inwestycji w stosunku do oszczędności, zarówno w sektorze prywatnym, jak i publicznym. Nadwyżka ta, która dotyczy w znacznej części obrotu z krajami spoza Unii, zmalała nieznacznie od 2016 r. Obecnie spodziewany jest jej dalszy stopniowy spadek w świetle wzrostu popytu wewnętrznego prognozowanego na najbliższe lata. W okresie objętym prognozą nadwyżka ta pozostanie jednak na rekordowo wysokich poziomach. Popyt wewnętrzny zyskuje wprawdzie na znaczeniu jako komponent wzrostu gospodarczego, ale wkład w PKB zarówno spożycia, jak i inwestycji pozostaje ograniczony, pomimo sprzyjającej koniunktury gospodarczej, korzystnych warunków finansowania i dostępności przestrzeni fiskalnej pozwalającej zaspokoić istniejące potrzeby w zakresie inwestycji infrastrukturalnych. Niemcy wdrożyły wiele działań mających wzmocnić inwestycje publiczne, ale wysiłki te nie doprowadziły jeszcze do ich trwałego wzrostu w relacji do PKB. Postępy we wdrażaniu zaleceń w innych obszarach były również ograniczone.

- (4) W dniu 30 kwietnia 2018 r. Niemcy przedłożyły swój krajowy program reform na 2018 r., a w dniu 19 kwietnia 2018 r. – swój program stabilności na 2018 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.
- (5) Odpowiednie zalecenia dla tego kraju znalazły odzwierciedlenie w programowaniu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych („fundusze ESI”) na lata 2014–2020. Jak określono w art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ⁽¹⁾, Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego z wnioskiem o dokonanie przeglądu oraz zaproponowanie zmian w umowie partnerstwa i odpowiednich programach, w przypadku gdy jest to konieczne do wsparcia realizacji stosownych zaleceń Rady. Komisja przedstawiła więcej szczegółowych informacji na temat wykorzystania przez nią tego przepisu w ramach wytycznych w sprawie stosowania działań łączących skuteczność funduszy ESI z należyтым zarządzaniem gospodarczym.
- (6) Niemcy są obecnie objęte częścią zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu oraz podlegają ustaleniom w zakresie reguły dotyczącej zadłużenia. W programie stabilności na 2018 r. rząd planuje osiągnąć nadwyżkę budżetową wynoszącą między 1 a 1½ % PKB w latach 2018–2021. W okresie objętym programem w dalszym ciągu spełniony będzie – z marginesem – średniookresowy cel budżetowy, tj. deficyt strukturalny na poziomie 0,5 % PKB. Zgodnie z programem stabilności przewiduje się, że relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB będzie stopniowo spadać do poziomu 53 % w 2021 r. W programie stabilności wymieniono i opisano szereg środków planowanych w umowie koalicyjnej z marca 2018 r., których wartość wynosi około 1½ % PKB w latach 2018–2021, ale środki te nie zostały jeszcze uchwalone i związane z tym nie uwzględniono ich w prognozach zawartych w tym programie. Niezależny organ scenariusz makroekonomiczny, na którym oparto te prognozy budżetowe, jest wiarygodny ⁽²⁾. Na podstawie prognozy Komisji z wiosny 2018 r. przewiduje się, że saldo strukturalne wykaże nadwyżkę wynoszącą około 1,2 % PKB w 2018 r. i 1,0 % PKB w 2019 r., a więc osiągnie poziomy przewyższający średniookresowy cel budżetowy. Przewiduje się, że dług sektora instytucji rządowych i samorządowych będzie w dalszym ciągu wykazywać zdecydowaną tendencję spadkową. Ogólnie rzecz biorąc, Rada jest zdania, że zgodnie z prognozami Niemcy spełnią wymogi paktu stabilności i wzrostu w latach 2018 i 2019. Jednocześnie, przy zachowaniu celu średniookresowego, pozostaje jeszcze pole manewru, jeżeli chodzi o wykorzystanie polityki fiskalnej i strukturalnej do osiągnięcia trwałej tendencji wzrostowej w zakresie inwestycji publicznych i prywatnych, w szczególności na kształcenie, badania naukowe oraz innowacyjność.
- (7) W latach 2015–2017 poziom rzeczywistych inwestycji publicznych znacznie wzrósł. Tendencja ta stanowi odzwierciedlenie działań podjętych przez rząd w celu pobudzenia inwestycji. Inwestycje publiczne wprawdzie wzrastają, lecz ich udział w PKB jest wciąż nieznaczny; utrzymują się też znaczne zaległości w inwestycjach na szczeblu gminnym, szacowane na 4 % PKB. Poziom kapitału publicznego jako odsetek PKB nadal spada ze względu na ujemne inwestycje netto na szczeblu gminnym (około 6 mld EUR rocznie w latach 2010–2016). Nadrobienie zaległości inwestycyjnych na szczeblu gminnym wymagałoby dodatkowych inwestycji publicznych w wysokości 0,3 % PKB rocznie w ciągu następnych dziesięciu lat. Inwestycje jako odsetek kapitału podstawowego w sektorze instytucji rządowych i samorządowych, jak również inwestycje publiczne jako odsetek wydatków publicznych są niższe od średniej w strefie euro. W 2017 r. działalność rozpoczęła specjalna agencja powołana, aby wspierać inwestycje publiczne na szczeblu gminnym, lecz konieczne są dodatkowe wysiłki w celu nadrobienia zaległości inwestycyjnych. Wraz z korzystną pozycją budżetową wskazuje to na istnienie możliwości zwiększenia inwestycji na wszystkich szczeblach administracji publicznej, zwłaszcza na szczeblu regionalnym i gminnym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

⁽²⁾ Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie prognoz gospodarczych rządu federalnego (niem. *Vorausschätzungsverordnung*), przyjętym przez ministra gospodarki i energii w porozumieniu z ministrem finansów i wchodzącym w życie w lipcu 2018 r., wspólną grupę projektową ds. prognoz gospodarczych (niem. *Gemeinschaftsdiagnose*) uznano za niezależny organ odpowiedzialny za ocenę prognoz gospodarczych stanowiących podstawę projektów budżetów i programów stabilności w rozumieniu ustawy o prognozach gospodarczych (niem. *Vorausschätzungsgesetz*).

- (8) W 2016 r. wydatki publiczne na kształcenie utrzymały się na poziomie 4,2 % PKB – poniżej średniej unijnej wynoszącej 4,7 %. Wydatki na edukację i badania w 2016 r. pozostały na poziomie 9,0 % PKB, czyli nie zdołano osiągnąć celu, jakim było 10 % PKB. Odpowiada to luce inwestycyjnej, której wielkość szacuje się na około 33 mld EUR. Wydatki na kształcenie wprawdzie wzrosły w ujęciu realnym, nadal obserwuje się jednak znaczne zaległości inwestycyjne. Wyzwania takie jak rosnąca liczba uczniów i studentów, niedobór nauczycieli oraz dalsze rozszerzanie wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem wymagać będą jednocześnie odpowiedniego finansowania publicznego. Dodatkowe wydatki na kształcenie oraz badania naukowe i innowacje mają kluczowe znaczenie dla potencjalnego wzrostu gospodarczego w Niemczech.
- (9) Proces cyfryzacji gospodarki niemieckiej postępuje wolno i kraj ten stoi obecnie przed znaczącymi wyzwaniami. Istnieje widoczna przepaść cyfrowa między obszarami miejskimi i wiejskimi w zakresie zasięgu szybkiego internetu (dostęp nowej generacji o prędkości do 30 Mbit) (jedynie 54 % na obszarach wiejskich). Niemcy mają zaległości, jeśli chodzi o internet szerokopasmowy o bardzo dużej przepustowości (> 100 Mbit). Światłowodowe sieci dostępu o dużej przepustowości istnieją jedynie na niewielkiej części terytorium Niemiec (7,3 %), podczas gdy średnia UE w tym zakresie wynosi 26,8 %. Zamiast tego preferowanym rozwiązaniem technologicznym dominującego operatora zasiadającego nadal jest modernizacja istniejących sieci kabli miedzianych (wektorowanie). Wiele usług opiera się na sieci połączeń bardzo dużej prędkości i w 2017 r. 25,3 % niemieckich przedsiębiorstw uważało, że ich połączenie internetowe jest zbyt wolne w stosunku do ich rzeczywistych potrzeb biznesowych. Brak takich sieci połączeń hamuje inwestycje, w szczególności w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw, z których wiele ma swoją siedzibę na obszarach wiejskich i podmiejskich. Również wyniki w zakresie cyfrowych usług publicznych i e-zdrowia są znacznie słabsze niż średnia unijna.
- (10) Inwestycje przedsiębiorstw w badania i rozwój wzrastają i Niemcy zbliżają się do osiągnięcia swojej docelowej intensywności badań i rozwoju określonej w strategii „Europa 2020”. Inwestycje te są jednak coraz bardziej skoncentrowane w dużych przedsiębiorstwach i w sektorze produktów o średnim/wysokim poziomie zaawansowania technologicznego, natomiast udział małych i średnich przedsiębiorstw spada. Wprowadzono szereg środków, aby wzmocnić przedsiębiorczość, w szczególności przez przyciągnięcie inwestycji prywatnych w kapitał wysokiego ryzyka. Rynek wysokiego ryzyka w Niemczech jest jednak w dalszym ciągu mniej rozwinięty w porównaniu z innymi międzynarodowymi podmiotami wiodącymi w zakresie innowacji.
- (11) Mimo pewnej poprawy w ostatnich latach system podatkowy w Niemczech wciąż nie jest efektywny, w szczególności ze względu na fakt, że jest skomplikowany i zakłóca podejmowanie decyzji w obszarach takich jak inwestycje, finanse i uczestnictwo w rynku pracy. W kontekście zwiększania dochodów Niemcy przywiązują stosunkowo dużą wagę do podatków bezpośrednich, lecz istnieje możliwość ograniczenia podatków bezpośrednich wywołujących zakłócenia na rzecz mniej inwazyjnych podatków od majątku, spadku i konsumpcji. W 2015 r. poziom podatków i składek na ubezpieczenie społeczne odliczane od dochodów z zatrudnienia zajmował szóste miejsce w Unii. Koszt kapitału i średnia efektywna stopa podatku od osób prawnych, które to stopy różnią się w zależności od regionu, należą do najwyższych w Unii (28,2 % łączna wartość krajowa w porównaniu ze średnią unijną wynoszącą 20,9 %). Ze względu na powiązanie podatku od osób prawnych, lokalnego podatku od działalności gospodarczej i dodatku solidarnościowego system podatku od osób prawnych jest złożony, obejmuje wysokie koszty administracji podatkowej i ma zakłócający wpływ na poziom i lokalizację inwestycji. Podatek od osób prawnych zakłóca ponadto decyzje o finansowaniu, powodując tendencję sprzyjającą finansowaniu dłużnemu. Niemcy zajmują siódme miejsce w Unii, jeśli chodzi o finansowanie dłużne. Obniżenie kosztów kapitału w związku z kapitałem własnym mogłoby wzmocnić inwestycje prywatne oraz rynek kapitału wysokiego ryzyka, który jest stosunkowo mniej rozwinięty. Przepisy dotyczące przenoszenia strat na kolejne okresy rozliczeniowe pozostają ponadto stosunkowo surowe, co ogranicza wielkość dochodów podlegających opodatkowaniu do 60 % dla danego roku.
- (12) Ramy regulacyjne w Niemczech pozostają wysoce ograniczające, w szczególności jeśli chodzi o usługi dla biznesu, zawody regulowane i formalności administracyjne dotyczące świadczenia usług transgranicznych. Najbardziej istotne ograniczenia odnoszą się między innymi do formy prawnej spółek i udziałów. Współczynnik tworzenia przedsiębiorstw w kluczowych sektorach biznesu, takich jak usługi prawne, księgowe, architektoniczne i inżynierskie, znajduje się poniżej średniej unijnej, natomiast wskaźniki operacyjne brutto w tych sektorach są powyżej średniej, co wskazuje na niższą presję konkurencyjną. Ze względu na pośredni charakter usług mniej ograniczające regulacje usług zwiększają wydajność w sektorach niższego szczebla intensywnie wykorzystujących usługi.
- (13) Sytuacja na rynku pracy w Niemczech jest bardzo dobra. W czwartym kwartale 2017 r. stopa bezrobocia spadła do rekordowo niskiego poziomu 3,6 %, a zatrudnienie wyniosło 79,8 %. Poziom bezrobocia osób młodych należy do najniższych w UE (6,8 % w 2017 r.). Niemcy doświadczają coraz większego niedoboru wykwalifikowanej siły roboczej, choć z drugiej strony potencjał niektórych grup na rynku pracy pozostaje niewykorzystany. Udział zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, w szczególności wśród kobiet, w tym kobiet wywodzących się ze środowisk migracyjnych i sprawujących opiekę nad dziećmi lub innymi osobami, należy do najwyższych w UE. W przypadku kobiet kluczowymi czynnikami sprzyjającymi tej tendencji są czynniki zniechęcające do pracy w większym wymiarze czasu w powiązaniu z brakiem wystarczających placówek opieki nad dziećmi i całodziennych placówek szkolnych. Szczególne przepisy podatkowe, obejmujące zwłaszcza drugich żywicieli rodziny i pracowników o niskich dochodach, oraz ograniczające skutki progu zarobków w przypadku mini-pracy wynoszącego 450 EUR jeszcze bardziej nasiliły niechęć do podejmowania pracy w większym wymiarze czasu. Niemcy wykazują jeden z najwyższych klinów podatkowych w odniesieniu do osób o niskich

dochodach, z których większość to kobiety. Wysokiemu wskaźnikowi zatrudnienia kobiet w niepełnym wymiarze czasu pracy towarzyszy zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć w przypadku pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy, należące do najwyższych w Unii (37,5 % w porównaniu ze średnią unijną 23,1 %). Przyczynia się to do bardzo dużego zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć w Niemczech.

- (14) W 2017 r. nominalny wzrost płac pozostawał umiarkowany na poziomie 2,4 %, mimo rekordowo niskiego bezrobocia i dużej liczby wakatów. Ten stosunkowo ograniczony odsetek częściowo wynika ze zbyt wolnego wzrostu wydajności usług, niskiego poziomu rokowań zbiorowych w niektórych sektorach oraz ograniczenia bezrobocia strukturalnego. Na wzrost inflacji zareagowano jedynie w ograniczonym stopniu, a realny wzrost płac zmniejszył się z 1,8 % w 2016 r. do 0,7 % w 2017 r. Układy zbiorowe zawarte na początku 2018 r. mogą doprowadzić do pewnego przyspieszenia wzrostu płac; warto monitorować rozwój sytuacji w tym zakresie. Liczba pracowników nisko uposażonych pozostaje wysoka, lecz istnieje możliwość zwiększenia liczby godzin pracy w decyjach obejmujących osoby o niskich dochodach. Zwiększenie imigracji nie zahamowało wzrostu płac w segmentach pracy o niższym wynagrodzeniu. Wprowadzenie ustawowego minimalnego wynagrodzenia w 2015 r. oraz jego podwyższenie w 2017 r. zwiększyło płace w segmencie pracy o najniższej płacy. W obecnej rundzie negocjacji dotyczących płac oprócz zwiększenia płac partnerzy społeczni skupiają się również na kwestii elastyczności czasu pracy.
- (15) Ogólnie Niemcy posiadają solidny system zabezpieczenia społecznego. Wskaźnik osób znajdujących się na granicy ubóstwa w stosunku do całej populacji do 2015 r. systematycznie wzrastał, natomiast w 2016 r. tendencja ta nieco się odwróciła. Dzięki zwiększeniu dochodu uboższych gospodarstw domowych nierówności dochodowe również zaczęły się zmniejszać w 2015 r. i wykazały nieznaczny spadek nierówności rozkładu dochodów S80/S20. Niedawne zmniejszenie poziomu ubóstwa pracujących w 2016 r. było również nieznaczne i dotyczyło jedynie mężczyzn.
- (16) Niemcy mogą poprawić przywiązanie starszych pracowników do rynku pracy, co zwiększyłoby ich dochody emerytalne oraz produkcję potencjalną kraju, pomogłoby w dostosowaniu do zacieśniania się rynku pracy i zmniejszyłoby potrzebę zapobiegawczego oszczędzania na starość. Ryzyka dla stabilności finansów publicznych są obecnie niskie, w dużej mierze dzięki stosunkowo wysokiej nadwyżce pierwotnej. W sprawozdaniu na temat starzenia się społeczeństwa z 2018 r. prognozuje się jednak, że do 2070 r. Niemcy odnotują jeden z najwyższych w Unii wzrostów wydatków na emerytury. Ryzyko ubóstwa osób starszych (powyżej 65 l.) wynosiło 17,6 % w 2016 r., tj. powyżej średniej unijnej wynoszącej 14,7 %. Przewiduje się, że przyszłe zmniejszenie adekwatności emerytur w ustawowym pierwszym filarze zwiększy ryzyko ubóstwa osób starszych, w szczególności osób o niskich dochodach, osób zatrudnionych na podstawie nietypowych umów o pracę i osób, które miały przerwy w zatrudnieniu. Zróżnicowanie emerytur ze względu na płeć należy do najwyższych w Unii. Jednocześnie, wskaźnik zatrudnienia dla pracowników w wieku 60–64 lata (58,4 % w 2017 r.) był wprawdzie jednym z najwyższych w Unii, ale pod względem wskaźnika zatrudnienia dla pracowników w wieku 65–69 lat Niemcy plasowały się w środkowej grupie spośród trzech (16,1 %).
- (17) Na wyniki w nauce i integracji na rynku pracy decydujący wpływ ma tło społeczno-gospodarcze. Według Programu międzynarodowej oceny umiejętności uczniów z 2015 r. czynnik ten przyczynia się do różnicy wyników w naukach przyrodniczych pomiędzy najniższym a najwyższym kwartylem społecznym wynoszącej trzy lata nauki szkolnej. Dane krajowe potwierdzają znaczną korelację również w przypadku szkolnictwa podstawowego. Przed trudnymi wyzwaniemami stoją w szczególności studenci ze środowisk migracyjnych. W porównaniu ze studentami urodzonymi w Niemczech studenci ze środowisk migracyjnych wykazują większe prawdopodobieństwo osiągnięcia niskich wyników w zakresie umiejętności podstawowych i częściej przerywają studia. Również potencjał, jakim w kontekście rynku pracy dysponują osoby ze środowisk migracyjnych, nie jest w pełni wykorzystywany. W 2017 r. wskaźnik zatrudnienia osób spoza Unii (w wieku 20–64 lat) był o ponad 27 punktów procentowych niższy niż wskaźnik zatrudnienia obywateli Niemiec (i o 32 punkty procentowe niższy w przypadku kobiet będących obywatelkami państw spoza Unii). Obawy budzi udział pracowników w uczeniu się dorosłych w odniesieniu do ich przyszłych wyników na rynku pracy, w szczególności w przypadku dorosłych o niskich kwalifikacjach (7,5 mln osób), którzy nie posiadają podstawowych umiejętności pisania i czytania.
- (18) W ramach europejskiego semestru 2018 Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Niemiec i opublikowała ją w sprawozdaniu krajowym za 2018 r. Oceniała również program stabilności na 2018 r. i krajowy program reform na 2018 r., a także działania następcze podjęte w odpowiedzi na zalecenia skierowane do Niemiec w poprzednich latach. Komisja wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla stabilnej polityki budżetowej i społeczno-gospodarczej w Niemczech, ale także stopień, w jakim są one zgodne z unijnymi przepisami i wytycznymi, ze względu na konieczność wzmocnienia ogólnego zarządzania gospodarczego w Unii przez wnoszenie na szczeblu unijnym wkładu w przyszłe decyzje krajowe.
- (19) W świetle powyższej oceny Rada przeanalizowała program stabilności na 2018 r. i jest zdania⁽¹⁾, że – zgodnie z przewidywaniami – Niemcy spełnią wymogi paktu stabilności i wzrostu.

(¹) Na mocy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.

- (20) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i powyższej oceny Rada przeanalizowała krajowy program reform na 2018 r. i program stabilności na 2018 r. Zalecenia Rady przygotowane na mocy art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 1 i 2 poniżej,

NINIEJSZYM ZALECA Niemcom podjęcie w latach 2018 i 2019 działań mających na celu:

1. Wykorzystanie polityki fiskalnej i strukturalnej do osiągnięcia trwałej tendencji wzrostowej w zakresie inwestycji publicznych i prywatnych, zwłaszcza na kształcenie, badania naukowe i innowacje, na wszystkich szczeblach administracji publicznej, zwłaszcza na szczeblu regionalnym i gminnym, przy jednoczesnym przestrzeganiu celu średniookresowego. Nasilenie wysiłków w celu zapewnienia dostępnej infrastruktury szerokopasmowej o bardzo dużej przepustowości w całym kraju. Zwiększanie efektywności systemu podatkowego i przyjaznego podejścia tego systemu do inwestycji. Wzmocnienie konkurencji w zakresie usług dla przedsiębiorstw oraz zawodów regulowanych.
2. Ograniczenie czynników zniechęcających do pracy w większym wymiarze czasu, w tym klina podatkowego, w szczególności w odniesieniu do osób o niskich dochodach i drugich żywicieli rodziny. Wdrożenie środków na rzecz wydłużenia aktywności zawodowej. Stworzenie warunków dla promowania większego wzrostu płac, przy poszanowaniu roli partnerów społecznych. Poprawę wyników kształcenia i poziomu umiejętności grup defaworyzowanych.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2018 r.

W imieniu Rady
H. LÖGER
Przewodniczący
